

Sygn. akt VII K 680/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: Agnieszka Michałowska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Agnieszki Taleckiej

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014r., 03 listopada 2014r., 8 grudnia 2014r., 12 stycznia 2015r. sprawy:

I. C.

ur. (...) w O., syna H. i J. z d. C.,

oskarżonego o to, że:

w miesiącu styczniu 2013r. w B. przy ul. (...) nabył od Ł. B. laptopa m-ki A. (...) o nr (...) o wartości 1900 zł oraz laptopa m-ki D. nr (...) o wartości 1000 zł za nieustaloną kwotę pieniędzy, które wcześniej zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego

- tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

I oskarżonego **I. C.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt **VII K 680/14**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2013r. P. B., D. K., Ł. B. oraz B. K. dokonali włamania do mieszkania przy ul. (...) w O., dostając się do jego wnętrza po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach wejściowych oryginalnym kluczem, który znalazł P. B. po tym jak właścicielka mieszkania S. M. zgubiła klucze do mieszkania w grudniu 2012r. Wymieniona informowała o tym towarzyszące jej wówczas osoby, wśród których znajdował się P. B., który następnego dnia znalazł pęk kluczy i domyślił się, że stanowiły one własność S. M.. Wymieniony nie poinformował kobiety o znalezieniu kluczy, wykorzystując je, aby dostać się do wnętrza mieszkania i dokonać zaboru znajdujących się tam rzeczy. Przedmiotowe mieszkanie było wynajmowane przez S. M. dla M. S., W. B. oraz N. G. i znajdowały się tam należące do nich przedmioty.

Po dostaniu się do wnętrza mieszkania sprawcy zabrali stamtąd laptopa marki A. o nr (...), telefon komórkowy marki M. o nr (...) i męską bluzę o łącznej wartości 1310 zł na szkodę W. B.. Wymienieni zabrali też laptopa marki A. (...) o nr (...) wraz z oprogramowaniem W. (...) P. i myszką bezprzewodową o łącznej wartości 1950 zł na szkodę M. S. oraz laptopa marki D., myszkę z przewodem, dysk zewnętrzny, telefon komórkowy marki B. C. 8520 o nr (...), telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...), telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...), telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...), MP3, torbę sportową, podstawkę pod laptopa, aparat fotograficzny marki S. (...) wraz z kartą pamięci M. (...), grę

nintendo wraz z 5 grami, 2 pen drivy, obudowę od telefonu, pudełko po telefonie z dokumentacją o łącznej wartości 4 413 zł na szkodę N. G..

W toku prowadzone postępowania przygotowawczego Ł. B. w złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż jeden laptop pochodzący z wskazanego wyżej przestępstwa kradzieży z włamaniem sprzedał dla I. C., który wiedział, że jest on kradziony, a za dzień lub dwa trzeciego laptopa również sprzedał „u C.”.

W związku z powyższym przedstawiono I. C. zarzut, iż w miesiącu styczniu 2013r. w B. przy ul. (...) nabył od Ł. B. laptopa marki A. (...) o nr (...) o wartości 1900 zł oraz laptopa marki D. nr (...) o wartości 1000 zł za nieustaloną kwotę pieniędzy, które wcześniej zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. o przestępstwo z art. 291§1 kk.

(dowód: zeznania M. S. k: 2-5 akt VII K 549/13,(k:88v), S. M. k: 9-10, 157v akt VII K 549/13, (k: 88v)W. B. k: 11v-12, 155v akt VII K 549/13, (k: 88v),N. G. k: 17v, 32v, 214v akt VII K 549/13, (k: 88v),P. B. k: 49-49v akt VII K 549/13, k: 67v, D. K. k: 60, 275v akt VII K 549/13, k: 67v, częściowo zeznania Ł. B. k: 92v-93, 276 akt VII K 549/13 (k: 88), wyjaśnienia I. C. k: 166 akt VII K 549/13, k: 14-15, 39-39v).

Oskarżony **I. C.** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W czasie rozprawy oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż Ł. B. proponował mu do sprzedaży lub pod zastaw dwa laptopy, których oskarżony jednak nie zgodził się od niego nabyć, gdyż wiedział, że przedmioty te pochodzą z kradzieży z uwagi na ich niską cenę. B. pytał jeszcze, czy interesowałby go aparat, ale oskarżony powiedział, że nie. Zabezpieczone w toku postępowania rzeczy zostały mu zwrócone, gdyż stanowiły jego własność.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 166 akt VII K 549/13, k: 14-15, 39-39v).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje wystarczających podstaw do zakwestionowania wiarygodności tych wyjaśnień oskarżonego I. C., w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Jedynym dowodem wskazującym na sprawstwo wymienionego były wyjaśnienia Ł. B. złożone w toku postępowania VII K 549/13, w których stwierdził on, iż jeden z laptopów pochodzących z kradzieży z włamaniem zaniósł do oskarżonego C., który mieszka w B. przy ul. (...), gdzie jest melina i sprzedał go za konsolę S. (...) i 100 zł. C. wiedział, że to kradziony laptop. Nie wie, który laptop mu sprzedał. Za dzień lub dwa sprzedał u C. trzeciego laptopa i dostał za niego 40 zł po odliczeniu długów.

Jakkolwiek w ocenie Sądu relacja Ł. B. w zakresie w jakim opisał on okoliczności dokonanego przestępstwa kradzieży z włamaniem zasługiwała na wiarę, korespondując z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, jednakże w ocenie Sądu w zakresie w jakim wymieniony opisał okoliczności sprzedaży laptopów dla oskarżonego C. twierzeń jego nie sposób uznać za na tyle stanowcze i konsekwentne, aby mogły stanowić podstawę do przypisania I. C. zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 291§1 kk.

Wskazać należy, iż relacja Ł. B. dotycząca okoliczności nabycia laptopów przez oskarżonego C. była dość ogólnikowa i niejasna, których to niejasności wymieniony w żaden sposób nie wyjaśnił w dalszym toku prowadzonego postępowania.

Wskazać bowiem należy, iż Ł. B. opisując sprzedaż laptopów jedynie odnośnie jednego z nich wprost wskazał, iż oskarżony C. wiedział, że laptop ten jest kradziony, nie precyzując jednak w jaki sposób oskarżony C. miał powziąć tą wiedzę, w szczególności czy Ł. B. powiedział mu o tym, czy też oskarżony dowiedział się tego w jakiś inny sposób. Odnośnie natomiast drugiego laptopa Ł. B. nie tylko nie wskazał, iż oskarżony wiedział o jego pochodzeniu z kradzieży, ale bardzo ogólnikowo stwierdził, iż za dzień lub dwa po sprzedaży pierwszego laptopa sprzedał go „u

C.”. Wymieniony wskazywał przy tym jako miejsce sprzedaży ul. (...), gdy tymczasem mieszkanie przy ul. (...) w B., gdzie przeprowadzono przeszukanie i gdzie zgodnie z przedstawionym I. C. zarzutem miał on dopuścić się czynu z art. 291§1 kk należało do A. K., który tam zamieszkiwał, nie zaś do I. C., który jak wynikało ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jedynie bywał w tym mieszkaniu, zamieszkując pod adresem ul. (...) w B..

Należy mieć również na uwadze, iż w trakcie rozprawy z dnia 26 września 2013r. w sprawie VII K 549/13, podczas której Ł. B. złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, jakkolwiek potwierdził on swoje wcześniejsze wyjaśnienia podał jednak, iż on jedynie sprzedał na swoje nazwisko laptopa w lombardzie, podnosząc, iż nie wie co stało się z zabranymi rzeczami, nie wspominając też w żaden sposób o nabyciu laptopów przez I. C..

Powyższe stwierdzenie w ocenie Sądu wywołuje bardzo poważne wątpliwości odnośnie tego jaką ostatecznie wersję przedstawił wymieniony w zakresie dotyczącym laptopów, które jak wcześniej podawał miał sprzedać I. C..

Należy też mieć na uwadze, iż przesłuchanie wymienionego w toku prowadzonego postępowania VII K 680/14 celem wyjaśnienia tych okoliczności okazało się niemożliwe, gdyż nie udało się ustalić jego aktualnego miejsca pobytu, albowiem jak wynikało z informacji Policji (k: 74) wymieniony nie przebywa w miejscu zamieszkania i ukrywa się przed wymiarem sprawiedliwości.

Należy też mieć na uwadze, iż Ł. B. nie był osobą bezstronną i nie zainteresowaną rozstrzygnięciem prowadzonego postępowania, a wręcz przeciwnie, jako osoba której został przedstawiony zarzut popełnienia czynu zabronionego z art. 279§1 kk był on w istotnym stopniu zainteresowany rozstrzygnięciem prowadzonego postępowania w sposób dla siebie jak najkorzystniejszy. Z pewnością zaś podanie osoby, która rzekomo nabyła od niego pochodzące z przestępstwa przedmioty mogło być okolicznością przemawiającą na jego korzyść, zwłaszcza, iż nastąpiło to na etapie postępowania przygotowawczego i mogło mieć wpływ na ewentualny wymiar kary za czyn, którego Ł. B. się dopuścił. W ocenie Sądu nie można przy tym wykluczyć, iż wymieniony mógł zbyć pochodzące z przestępstwa rzeczy jakimś przypadkowym osobom, których danych nie znał, a chcąc polepszyć swoją sytuację procesową wskazać jako ich nabywcę osobę, której dane znał i z którą rzeczywiście rozmawiał na temat sprzedaży tych przedmiotów, tak jak to podnosił oskarżony C., która jednak nie zdecydowała się na ich nabycie. Nie można również wykluczyć, iż Ł. B. nie chciał ujawniać organom ścigania danych rzeczywistego nabywcy laptopów, mogła to być bowiem osoba z nim zaprzyjaźniona, którą chciał chronić w toczącym się postępowaniu, zamiast niej wskazując inną osobę o znanych mu danych.

Wszystkie podniesione wyżej okoliczności w ocenie Sądu powodują, iż do relacji Ł. B. należało podchodzić z dużą ostrożnością, weryfikując ją innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, w szczególności w sytuacji braku możliwości przesłuchania wymienionego w postępowaniu sądowym dotyczącym I. C. i ustalenia, czy podtrzymuje on swoje wcześniejsze twierdzenia w zakresie dotyczącym sprzedaży laptopów I. C., przy czym jak wskazano wcześniej, już wyjaśnienia Ł. B. z rozprawy z dnia 26 września 2013r. nasuwały w tym zakresie poważne wątpliwości.

Wskazać też należy, iż analiza pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdzała relacji Ł. B., nie dając wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu I. C. zarzucanego mu czynu z art. 291§1 kk.

Przeszukanie przeprowadzone w miejscu zamieszkania I. C. nie ujawniło, aby był on w posiadaniu przedmiotów pochodzących ze wskazanego wyżej przestępstwa kradzieży z włamaniem. Również rzeczy zabezpieczone w mieszkaniu A. K., co do których oskarżony C. podnosił, iż stanowiły jego własność, zostały mu wydane za pokwitowaniem w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego (k: 167).

Podstaw do przypisania oskarżonemu I. C. zarzucanego mu czynu nie dały również zeznania występujących w sprawie świadków.

Sąd dał wiarę zeznaniom M. S., W. B., N. G., którzy opisali okoliczności w jakich dowiedzieli się o dokonanych na ich szkodę przestępstwie kradzieży z włamaniem, opisując skradzione rzeczy i wartość doznanej szkody, wymienieni nie mieli jednak żadnej wiedzy na temat czynu zarzucanego oskarżonemu I. C., nie posiadając informacji co do rzekomego

nabycia przez niego przedmiotów pochodzących z dokonanego na ich szkodę przestępstwa. Podobne uwagi odnieść należy również do zeznań S. M., właścicielki mieszkania, do którego dokonano włamania, która wynajmowała je pokrzywdzonym, w złożonych zeznaniach podając, iż utraciła klucze od tego mieszkania, stwierdzając ich brak po pobycie w klubie i opisując okoliczności w jakich to nastąpiło, przy czym nie miała ona żadnych informacji odnośnie oskarżonego C. i stawianego mu zarzutu.

(...) takiej nie posiadali również świadkowie K. S., S. L., S. K., którzy złożyli zeznania na okoliczność tego co o włamaniu opowiadała im S. M. i odnośnie okoliczności utraty kluczy przez wymienioną, E. W., który złożył zeznania odnośnie zajmowanego lokalu przy ul. (...) w B., W. K., która złożyła je na okoliczność nabycia telefonu komórkowego od Ł. B., P. S., zatrudniony w lombardzie M. (...), który złożył je na okoliczność laptopa wstawionego przez Ł. B. do przedmiotowego lombardu, A. B., który składał zeznania dotyczące jego syna- Ł. B., czy K. K. (1), która złożyła zeznania odnośnie D. K..

Podstaw do przypisania oskarżonemu I. C. zarzucanego mu czynu nie dostarczyły również relacje P. B., D. K., czy A. K..

P. B. w sprawie VII K 549/13 przyznał się do dokonania włamania i kradzieży wskazanych w zarzucie rzeczy, opisując okoliczności popełnienia przedmiotowego czynu. Odnośnie skradzionych przedmiotów wskazał, iż jeździli z nimi po lombardach, on jednak ich nie sprzedawał. Chodzili z nimi K. i B.. Wydaje mu się, że jednego laptopa sprzedali w lombardzie, a inne rzeczy jakimś przypadkowym osobom. W czasie rozprawy podał, iż nic nie wie na temat nabycia laptopa przez I. C. od Ł. B..

D. K. również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu dotyczącego kradzieży z włamaniem. Wskazał, iż razem z B. był w lombardzie, gdzie dokonali sprzedaży, nie wie co stało się z innymi rzeczami, on ich nie sprzedawał. Nie wie kto je zabrał i gdzie były przechowywane. W czasie rozprawy podał też, iż nic nie wie na temat nabycia laptopa przez I. C..

Również A. K. wskazał, iż nic mu nie wiadomo, aby I. C. kupował jakieś kradzione rzeczy.

Zeznania wskazanych wyżej osób zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące ze sobą, brak też powodów, aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności w ocenie Sądu brak wystarczających podstaw do przyjęcia, iż oskarżony I. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 291§1 kk polegającego na nabyciu od Ł. B. w miejscu i czasie wskazanym w zarzucie z aktu oskarżenia opisanych tam laptopów, odnośnie których posiadał wiedzę, iż zostały wcześniej uzyskane za pomocą czyn zabronionego.

Należy wskazać, iż poza relacją Ł. B. w sprawie brak innych dowodów wskazujących na to, iż to oskarżony dopuścił się przedmiotowego czynu. W świetle zaś poczynionych powyżej uwag i wątpliwości, których nie udało się usunąć w toku prowadzonego postępowania, relacji Ł. B. nie sposób uznać za na tyle stanowczą, bezstronną i konsekwentną, aby mogła stać się wystarczającą podstawą do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego za zarzucany mu czyn z art. 291§1 kk, w związku z czym Sąd uniewinnił oskarżonego od jego popełnienia, mając tu na uwadze brzmienie art. 5§2 k.p.k.

Z uwagi na treść powyższego rozstrzygnięcia Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa, orzekając jak w pkt II wyroku.